

רע"פ 4940/17 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 4940/17

כבוד השופט ג' קרא
פלוני

לפני:
המבקש:

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשת רשות ערעור על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים בתיק עבא"פ 31983-06-17 שניתנה ביום 15.6.2017 על ידי כב' השופטת עירית כהן ובקשה לעיכוב ביצוע

עו"ד אריאל עטרי
עו"ד שרית משגב

בשם המבקש:
בשם המשיבה:

החלטה

1. לפני בקשת רשות ערעור על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים (השופטת ע' כהן) בעבא"פ 31983-06-17 מיום 15.6.2015, שבה נדחה ערר המבקש על החלטתו של בית משפט השלום בירושלים (השופטת ק' מילר) במ"י 24149-06-17 מיום 12.6.2017, אשר קיבל את בקשת המשיבה להסיר צו איסור פרסום שהוטל על פרטיו של המבקש.

יחד עם הבקשה לרשות ערעור, הוגשה בקשה לעיכוב ביצוע החלטתו של בית המשפט המחוזי. בהחלטתי מיום 19.6.2017 הוריתי על עיכוב ביצוע החלטתו של בית המשפט המחוזי, עד ליום 3.7.2017. ביום 20.6.2017 הגישה המשיבה את עמדתה, מבלי שהתבקשה לעשות כן, וביקשה כי ההחלטה תינתן בהקדם לנוכח העובדה כי מעצרו של המבקש הוארך לצרכי חקירה עד ליום 23.6.2017.

2. נגד המבקש מתנהלת חקירה בחשד לביצוע עבירות מין. הטעם להחלטת בית המשפט השלום להסיר את צו איסור הפרסום היה, כי לנוכח היקף הפרשה יש חשש שקיימות מתלוננות נוספות, כך שפרסום שמו של המבקש עשוי להביא לקידום החקירה.

3. עיקר טענותיו של המבקש הוא כי עניינו צריך להיבחן לפי הוראת סעיף 68(ב)(5) לחוק בתי המשפט והוא מעלה שאלות עקרוניות, לשיטתו, באשר ליחס בין סעיף 68(ב)(5) לבין סעיף 70 לחוק בתי המשפט - היינו: בין הכלל בדבר פומביות הדיון לבין החריג לכלל, ככל שהוא נוגע לחשוד בעבירת מין.

בנוסף, טען המבקש כי גם לפי המבחנים הקיימים לפי סעיף 70 לחוק בתי המשפט יש הצדקה להורות על איסור פרסום שמו, זאת לנוכח משלח ידו ומעמדו החברתי. פרסום שמו יגרום לנזק בלתי הפיך וכך גם ייפגעו ילדיו הקטינים על רקע השתייכותו הקהילתית, בייחוד שעה שבעידן הנוכחי הפרסום ברשת יפגע במבקש פגיעה מתמשכת גם בעתיד.

4. לא מצאתי כי עניינו של המבקש מעלה שאלה משפטיות עקרוניות או סוגייה ציבורית בעלת חשיבות כללית או שיקולי צדק ייחודיים המצדיקים דיון בגלגול שלישי (ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) (123)).

5. עניינו של המבקש נדון בשתי ערכאות ונבחן לאור הוראת סעיף 70(ה1)(1) לחוק בתי המשפט, שעניינה איסור פרסום שמו של חשוד. לשון הסעיף ברורה על פניה ומכוחו רשאי בית המשפט לחרוג מכלל פומביות הדיון ולהורות על איסור פרסום שמו ופרטיו של חשוד אם ראה כי פרסום שמו של החשוד שטרם הוגש נגדו כתב אישום עלול לגרום לחשוד נזק חמור ובית המשפט סבור כי יש להעדיף את מניעת הנזק על פני העניין הציבורי שבפרסום.

הוראת סעיף 70(ה1)(1) לחוק בתי המשפט היא הוראת החוק שמסדירה את נושא איסור פרסום שמו של חשוד שטרם הוגש נגדו כתב אישום (ראו בש"פ 5759/04 תורג'מן נ' מדינת ישראל, פ"ד נח(6) 658 (2004)). אינני מקבל את טענתו של ב"כ המבקש כי יש לבחון את עניינו של המבקש על פי הוראת סעיף 68(ב)(5) לחוק בתי המשפט. בבש"פ 2484/05 פרי נ' מדינת ישראל (18.7.2005), התייחס בית משפט זה לטענה דומה בקובעו:

"בהקשר זה יאמר שאיני מוצאת שוני מהותי בין שתי הוראות החוק בעניין זה, על אף ההבדל בניסוח שני סעיפי החוק (סעיף 68(ב)(5) בשילוב סעיף 70(א) לחוק והוראת סעיף 70(ה1)(1) לחוק). ודאי שאין בתכלית החוק כדי להוביל למסקנתו של בא כוח העורר, לפיה המבחן הקבוע בסעיף 68(ב)(5) לחוק, שהוא הרלוונטי לעניינו, הנו מבחן מקל יותר מבחינת הנאשם לעומת זה הקבוע בסעיף 70(ה1)(1) שעניינו בחשוד בביצוע עבירה. בשני המקרים, כנקודת מוצא יש לבכר את עיקרון הפומביות על פני אינטרס הנאשם (או החשוד) ויכול שיהיה אף מי שיאמר שבמקרה בו עסקינן בנאשם, עצם הגשת כתב האישום נגדו מעידה על קיומן של ראיות לכאורה אשר נבחנו על ידי רשויות התביעה עובר להגשת כתב האישום (ראו: בש"פ 5759/04 הנ"ל, פסקה מס' 16

לפסק דינו של השופט מ' חשין (כתוארו אז)."

6. לגופו של עניין, המבקש לא הצביע על נזק חמור העלול להיגרם לו בשל הפרסום. הנזקים עליהם הצביע המבקש לעסקו, לו ולמשפחתו, אשר עלולים להתממש בשל פרסום שמו כחשוד, אינם מספיקים כדי לבסס נזק חמור מעבר לנזק הכרוך ברגיל בהליך פלילי המתנהל נגד אדם (ראו רע"פ 4409/17 גרני נ' משטרת ישראל (1.6.2017)). לנוכח החשש לקיומם של מקרים נוספים, האינטרס הציבורי שבפרסום, עולה על האינטרס שבמניעת הנזק העלול להיגרם למבקש.

7. סוף דבר, הבקשה נדחית. החלטתי לעניין איסור פרסום שמו של המבקש מיום 20.6.2017 מבוטלת בזאת, ושמו של המבקש מותר, אפוא, בפרסום.

ניתנה היום, כ"ח בסיון התשע"ז (22.6.2017).

ש ו פ ט
